

skulde have kunnet gennemføre Kvindebeskyttelsen i denne Lovgivning. Nej, det er Folketinget, som ikke har villet have sit eget Ønske opfyldt i denne Henseende. Og med Hensyn til Børnene gaar det jo lige saadan. Man havde ønsket, at Børnenes Fabrikarbejde skulde skilles fra Skolearbejdet, og det Ønske blev efterkommet i Lovforslaget, men Folketinget har forlangt, at Skolebørnene skulle arbejde i de første 5 Aar, og at der dernæst skulde være Adgang til, at de kunne arbejde i de næste 5 Aar, og derefter skulde der være en Revision af Loven. Naar det nu er sagt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, at saa vilde vi om 10 Aar have 14 Aars Alderen, vil jeg sige, at det dog er en Misforstaaelse. Nej, man vilde ved Lovens Revision have staaet fuldstændig frit ogsaa med Hensyn til Barnealderen, selv om der stod, at Aldersgrænsen skulde sættes til 14 Aar. Man vilde lige saa godt ved Revision kunne have fastsat 12 Aars Alderen, hvis man i den forløbne Tid havde fundet, at det var den mest hensigtsmæssige Ordning. For Resten er Valget mellem 14 Aars Alderen eller 12 Aars Alderen, som af mig oftere fremhævet, et tvivlsomt Spørgsmaal. Det er godt for Skolen, at de ikke maa arbejde, det erkendes, men det er maaske ikke saa godt for Forældrene og maaske heller ikke i alle Henseender godt for Børnene, at de ikke kunne komme til at arbejde, forinden de ere 14 Aar, eftersom de faa mere Fritid, end det er ønskeligt for dem. I hvert Fald er det saaledes, at Holland, Belgien, Sverige og Norge og endnu flere andre Stater have 12 Aars Alderen, medens vi have haft 10 Aars Alderen, og at man fra mange Sider og fra hele dette Tings Side har erkendt, at Springet fra 10 til 14 Aar paa en Gang er for stort. Det er altsaa paa disse to Omraader, at Forslaget er blevet beklippet, men det er en Beklipning, som ikke er foregaaet i det andet Ting, og det er en Beklipning, som man aldeles ikke kan lade Landstinget undgælde for. Men man kan naturligvis ved at rejse Anker mod Landstinget søge at bringe i Forglemmelse, at disse to Spørgsmaal ønskede Folketinget udtrykkelig ordnede paa den bestemte Maade før, og da Forslaget nu kom fra Folketinget, ønskede man dem ordnede paa en anden Maade. Med Hensyn til voksne Kvinders Arbejde skal jeg dog give den Oplysning, at naar det nu foreslaas at tillade voksne Kvinder at arbejde om Natten, medens Forslaget fra Regeringens Side gik ud paa, at det skulde

være forbudt, er Forholdet dette, at af de 13,192 voksne Kvinder, som beskæftiges i de Tilsyn undergivne Bedrifter, beskæftiges kun 127 i Nattetimerne, og nogle af dem kun i visse Maaneder af Aaret. Det er altsaa en i praktisk Henseende for nærværende Tid meget lidet betydningsfuld Forandring, som er sket. Men jeg nægter ikke, at det principielt har samme Betydning, om Bestemmelsen gælder mange eller faa. Jeg ønskede, at Kvinder overhovedet ikke skulde arbejde om Natten, da man jo ikke kan vide, om det ikke fremtidig kan ske i større Udstrækning end nu, men det er netop dette Principspørgsmaal, som dette Ting med overvældende Majoritet har besvaret benægtende.

Naar det er sagt, at jeg med Sindsro har fundet mig i Indvendinger fra Folketingets Side, har det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) allerede paataalt dette Udtryk. Naar nemlig Folketinget med 14 af 15 Medlemmer i Udvalget og med mindst 7 af Stemmerne her i Salen udstemmer en eller anden Bestemmelse, efter at jeg en hel Vinter igennem har fægtet for, at man skulde opretholde den, saa meget mere som den var overensstemmende med Tingets tidligere Ønske, og naar jeg saa maa opgive den, synes jeg ikke, at den ærede Ordfører kan have noget at indvende derimod. Om jeg gør det med Sindsro, er noget, han i øvrigt ikke kan have nogen Mening om. At jeg skulde sætte min Portefeuille til for at lade være at gennemføre en Lov, som jeg har haabet, at jeg skulde faa Lykke til at gennemføre, og som jeg har betinget mig Ret til at fremsætte Forslag om, da jeg tiltraadte mit Ministerium, synes mig en mærkelig Fordring. Vi staa jo forhaabentlig i Dag ved en Udgang, hvor det er lykkedes at bringe Overensstemmelse til Stede mellem Folketing og Landsting om denne vigtige Lov, og det forekommer mig da at være en højst ejendommelig Anke, der her er bleven rejst imod mig.

Jeg skal derefter imødegaa den ærede Ordførers Udtalelser om Landstingets Ændringer, som han har søgt paa en aldeles paafaldende Maade at puste op til at have en Betydning, de paa ingen som helst Maade have. Den ærede Ordfører har nævnet en hel Række af Indvendinger, men saa har han rigtignok føjet til bag efter, at det er ikke Indvendinger, for der er i og for sig ikke noget at sige dertil. Den ærede Ordfører har endog talt om Ændringsforslag, som jeg har modsat mig i det andet Ting, og som derfor bleve for-